

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

F U N D A C I Ó
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DILLUNS 3 DE MAIG DE 2010

[EL PERIODICO](#)

[La prova de final de primària inclourà dictats](#)

[EL PAIS](#)

[La 'reválida' de primària tindrà anglés y un dictado](#)

[EL PERIODICO](#)

[Ángel Gabilondo: «Accepto el hijab, però no que una nena pugui venir a classe amb burca»](#)

[AVUI](#)

[L'escola bressol pública, la més cara de l'Estat](#)

[EL PAIS](#)

[El pacto pone dinero para que 4.000 escuelas firmen contratos programa](#)

[EL PAIS](#)

[Opinió: "No mezclar tasas con becas"](#)

EL PERIODICO. 02.05.10

LA PROVA DE FINAL DE PRIMÀRIA INCLOURÀ DICTATS

67.000 alumnes de sisè s'examinaran els dies 5 i 6 de maig

Hi! I am Nick. It is Monday and . . . it is my birthday! Una audició i un exercici de comprensió lectora en una llengua estrangera són algunes de les novetats de la prova d'avaluació de sisè de primària a què s'enfrontaran 66.851 alumnes a Catalunya els pròxims 5 i 6 de maig. «És un examen d'avaluació de les competències bàsiques, no d'excel·lència», va recordar ahir Jorge Calero, president del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu.

La segona edició de les proves, sense caràcter de revalida, també incorpora un dictat en català i un altre en castellà. Dimecres els estudiants demostraran la seva competència en català i matemàtiques, i dijous en castellà i anglès o francès (d'aquesta última llengua només s'examinen 660 alumnes).

La correcció anirà a càrrec de professorat extern als centres on està adscrit l'alumne, a diferència de les proves de quart de primària i de segon d'ESO que estableix la llei orgànica de l'educació (LOE). Un total de 79 comissions i 2.589 avaluadors independents vetllaran per la transparència del procés. «No hi ha cap voluntat de maquillar dades», va assegurar Jaume Graells, director general d'Educació Bàsica i -Batxillerat. Els resultats es remetràn al juny a les famílies, els centres i el Departament d'Educació, i es faran públics.

MÉS REVISIONS La prova de sisè de primària, segons Ernest Maragall, conseller d'Educació, permetrà conèixer «la salut del sistema educatiu en el terreny lingüístic». El curs vinent, una altra prova al final de secundària (quart d'ESO) també diagnosticarà les aptituds.

La prova de final de primària comportarà, segons el conseller, que hi hagi menys repetidors a secundària, ja que es podrà detectar i combatre abans el fracàs escolar. Graells va mostrar el seu disgust per «una cultura massa relaxada a primària amb una promoció automàtica». El conseller va avisar que els exàmens poden fer augmentar el 2% actual d'alumnes que repeteixen en aquesta etapa, si bé aquesta decisió competeix als centres i les famílies.

Els resultats grisos del curs passat van revelar que un de cada quatre escolars catalans no havia adquirit els coneixements bàsics a l'acabar la primària i fer el salt a l'ESO, un dèficit més palpable als centres de zones de nivell socioeconòmic baix, en els quals hi ha 8.000 alumnes -matriculats. Maragall va aventurar que «seria preocupant» si el percentatge d'escolars que superen la prova de la setmana que ve queda «per sota del 70%».

[inici](#)

LA 'REVÁLIDA' DE PRIMARIA TENDRÁ INGLÉS Y UN DICTADO

Una prueba de idioma extranjero -inglés o francés- y un dictado en catalán y castellano se sumarán este curso a la evaluación que deberán hacer todos los alumnos de último curso de primaria los días 5 y 6 de mayo. El 90% de los alumnos harán la prueba de idioma extranjero -comprensión oral y escrita- en inglés y el resto, en francés. Estas pruebas se sumarán a las de catalán, castellano y matemáticas, que empezaron el curso pasado.

Se trata de una especie de reválida de final de etapa, aunque no es necesario superarla para pasar a secundaria, pues sirven para actuar sobre los alumnos y prevenir problemas futuros.

La prueba la corrigen profesores externos a cada centro y es obligatoria para los 66.851 alumnos de último curso de primaria (de 11 y 12 años). El consejero de Educación, Ernest Maragall, dijo que lo esperable es que como consecuencia de esta prueba pueda haber más repeticiones en primaria y menos en secundaria. El año pasado, el resultado de la prueba arrojó que uno de cada cuatro alumnos no superaban el nivel mínimo para pasar a secundaria.

[inici](#)

ÁNGEL GABILONDO: «ACCEPTO EL HIJAB, PERÒ NO QUE UNA NENA PUGUI VENIR A CLASSE AMB BURCA»

Ángel Gabilondo és des de fa 13 mesos la cara i la veu de l'educació a Espanya. Sempre amb tots els dubtes d'una eminència en metafísica, inclou gairebé en cada resposta les paraules «debat» i «reflexió». Demà participará en el fòrum Tribuna Barcelona.

-¿En quin punt es troba el pacte educatiu?

-Tenim un text que recull 11 objectius, 148 accions i és resultat d'un gran debat social i polític. Crec que hem aconseguit el màxim consens possible, tot i que ara estan tots temptejant la seva posició, que hauran de definir abans de dijous que ve. Amb tot, hem acordat coses molt bones.

-¿Per exemple...?

--Hem entrat en un procés d'educació integral que aborda l'educació al llarg de tota la vida, que vincula unes etapes amb altres, que involucra tota la societat i les autonomies en la coresponsabilitat territorial. El més interessant del pacte és aquesta cohesió. També el nou concepte de la FP, el de posar la universitat al cor del model productiu...

-¿Es firmará encara que sigui sense el PP?

-Sense el PP, el pacte serà més lent i generarem menys confiança sobre l'estabilitat normativa. Per aquest motiu no ens és indiferent que hi sigui o que no hi sigui. Però si la comunitat educativa i les autonomies estan per la feina i hi ha un partit que no s'hi vol involucrar, hauré de pensar si compensa tirar-ho endavant.

-¿Quedarà salvaguardada la llei d'educació de Catalunya i el català com a llengua vehicular?

-El pacte educatiu no és per fer un debat sobre el model d'Espanya. Tenim una Constitució, uns estatuts i unes lleis que cada autonomia ha aprovat i no qüestionem. Jo el que he fet ha estat situar el pacte en la legislació vigent. A més a més, ni des de l'OCDE, ni des del Consell Escolar de l'Estat, ni des d'Europa ens han dit mai que Espanya tingui un problema de llengües. I si els hem tingut és per no conèixer-ne més.

-L'ensenyament del castellà a Catalunya no té cap problema...

-Fins on en tenim coneixement... Estem disposats a fer avaluacions de diagnòstic i vetllarem perquè tothom s'expressi bé en la llengua espanyola i també en la de la seva autonomia. Potser tindrem una sorpresa del nivell de coneixement del castellà a les diferents comunitats.

-A Catalunya s'ha avançat el curs i la setmana blanca. ¿Què opina d'aquest nou calendari?

-No parlaré d'un en concret, però no m'agraden els calendaris que teníem. Les noves formes d'aprendre, més participatives, ens porten a un calendari que no estigui al servei de l'examen. Encara que aquesta nova estructura, com que implica les famílies, ha de ser molt consensuada socialment.

-¿I el calendari universitari s'hauria d'adaptar a Europa?

-Això és molt important perquè hi ha molta mobilitat. Aspiré al fet que l'any 2020 el 20% dels alumnes hagin fet algun curs en un altre país, per això han de coincidir globalment els calendaris, no fos cas que te'n vagis a fer un quadrimestre a fora i hagi començat dos mesos abans.

–¿La universitat començaria a inicis del setembre com l'escola?

–No em semblaria gens malament, però també li ha de semblar bé a cada comunitat autònoma. No obstant, per fer això has de fer abans les proves d'accés a la universitat (PAU), que són una de les raons que impedeixen l'inici del curs l'1 de setembre. Ja hi ha estudis on no hi ha exàmens de setembre, però jo no vull eliminar convocatòries. El que dic és que es facin abans de l'estiu.

–¿L'Estatut Docent, que es comença a discutir al maig, estarà aprovat abans de final d'any?

–Això esperem. Hem avançat molt. Estava frenat per la repercussió econòmica de qualsevol decisió en relació amb el professorat. El professor necessita saber les seves expectatives professionals i el seu futur.

–¿Es mantindrà la pròrroga de la jubilació opcional dels docents, amb pensió màxima, als 60 anys?

– Jo defenso que es prorrogui en els termes actuals fins que es debati amb Hisenda i el Govern al Pacte de Toledo, el 2013.

–¿És partidari que l'Estat reguli l'ús del hijab a les aules o altres símbols religiosos?

–Sóc partidari de parlar i de debatre les coses amb serenitat. És un afer molt complex. És un debat sobre la llibertat religiosa, els drets fonamentals, el dret a la imatge, la competència dels centres... No es pot fer aquest debat sobre el cap d'un nen. Hem de tenir en compte el seu dret a l'escolarització. Moure els nens d'un centre a un altre pot portar que hi hagi centres amb mocador i centres sense.

–Accepta que s'assisteixi a classe amb hijab, però ¿estaria d'acord que es permetés que una alumna fes classe amb burca?

–No. Els límits de la llibertat d'expressió tenen a veure amb els drets fonamentals i les garanties de seguretat. Em sembla impresentable que algú vagi amb la cara tapada. Ni defensaré que en nom de la llibertat religiosa es defensi l'ablació. Ens hem de comportar sense situacions d'humiliació o de submissió.

–¿Falta una regulació estatal?

–Per començar, s'han de complir les lleis que tenim i, a continuació, anar amb compte amb els reglaments dels centres. En sóc molt partidari, però caldria tenir la garantia que són constitucionals. En aquest sentit, la llei de llibertat religiosa no entrarà en detalls, però deixarà clars els límits de la Constitució. Jo no veig igual una creu penjada en un espai públic que al coll d'una persona.

–Però hi ha reglaments escolars que equiparen un passamuntanyes amb una gorra i un hijab.

–La llei deixarà clar que no és el mateix. Els reglaments s'han d'aprovar legítimament i cuidar les comparacions. Primer s'ha de fer el debat i després prendre les mesures. Ho hem fet al revés.

–¿Hauria de prevaler el dret a l'escolarització fins i tot sobre el d'anar a classe amb burca?

–Els conflictes de drets són consubstancials a la democràcia. El problema és quan entren en col·lisió diversos drets. Aquí és precisament on s'ha d'escollir, a vegades, políticament. El dret a l'educació ha de prevaler, però en espais de llibertat.

–¿Les retallades pressupostàries arribaran també a les beques?

–Al contrari, farà falta augmentar-les i crear-ne altres modalitats, com les beques salari.

[inici](#)

AVUI. 03.05.10

LA DADA

L'ESCOLA BRESSOL PÚBLICA, LA MÉS CARA DE L'ESTAT

Les llars d'infants públiques catalanes són les més cares de l'Estat, amb un cost mitjà de 221 euros mensuals per alumne, segons una enquesta de l'OCU (Organització de Consumidors i Usuaris) a més de 2.100 persones amb fills d'entre 1 i 3 anys. Després de Catalunya, la Comunitat de Madrid és la que té les places públiques més cares (179 euros).

A Catalunya, el 47% dels alumnes van a les llars d'infants públiques (221 euros de mitjana), mentre que el preu de les privades és de 363 euros, només per sota de Madrid (380 euros). D'altra banda, avui comença el període d'inscripció a les llars d'infants municipals de Barcelona.

[inici](#)

EL PACTO PONE DINERO PARA QUE 4.000 ESCUELAS FIRMEN CONTRATOS PROGRAMA

Comunidades y centros acordarían recursos para alcanzar objetivos plurianuales

El Ministerio de Educación, cuando presentó el documento final del pacto educativo, dijo que la memoria económica que lo acompaña (1.570 millones a gastar en tres años) no representa enteramente un esfuerzo extra a lo que ya se invierte en Educación, sino un compromiso de fondos para demostrar que las medidas contenidas en el papel no son promesas vacías. El próximo jueves todos los sectores implicados tienen que decir si aceptan o no el documento. Sin embargo, algunos colectivos se quejan de que, tal y como está presentada, en la memoria no queda claro qué representa un gasto consolidado de medidas que vienen de lejos o que ya se han puesto en marcha, cuáles son los esfuerzos nuevos o si las cantidades son suficientes para afrontar los objetivos marcados. En cualquier caso, es posible que las cantidades contenidas en la memoria se mejoren durante la negociación.

De momento, según el documento presentado el pasado día 22 de abril por el ministerio, el Gobierno aportará 590 millones de euros en 2011, otro tanto en 2012 y 390 millones en 2013. Buena parte de los proyectos son cofinanciados con las comunidades al 50%, pero en todos se pretende alguna aportación autonómica.

Entre las medidas más novedosas está el establecimiento de contratos programa entre las comunidades y los centros escolares (públicos y concertados) con los que, de una manera parecida a los acuerdos entre autonomías y universidades, se establezcan una financiación y unos recursos asociados a unos objetivos concretos a varios años. El ministerio pondrá 20 millones al año durante los próximos tres (las comunidades pondrían otro tanto) para establecer esos contratos. El objetivo es que 4.005 colegios e institutos tengan establecido en 2013 esos compromisos, lo que supone en torno al 18% de los centros educativos no universitarios. Además, el Gobierno aportará otros 18 millones al año para dar recursos extra a los centros que atiendan a los alumnos más difíciles.

Las siguientes son algunas de las medidas contenidas en la memoria y el gasto previsto:

- **Cualificación inicial.** El ministerio aportará a las comunidades 10 millones de euros cada año hasta 2013 para que las comunidades aumenten las plazas de Programas de Cualificación Profesional Inicial (PCPI) para los alumnos en riesgo de fracaso. Estos cursos dan los rudimentos de un oficio, un certificado profesional y la oportunidad de sacarse la ESO o pasar directamente a la FP de grado medio. La medida, que ya estaba dentro del plan contra el abandono escolar acordado en 2008, se marcó el objetivo de llegar en 2012 a ofrecer 80.000 plazas de PCPI. Este curso son 70.000.

- **Refuerzos.** Los planes PROA de refuerzo para los alumnos que van peor en sus estudios, cofinanciados entre Gobierno y comunidades, también llevan varios años funcionando. Así, de los de 62 millones previstos para cada uno de los tres próximos años, casi 50 millones van para el mantenimiento de lo que ya está puesto en marcha. El resto será para extenderlo a más cursos o la incorporación de la concertada al programa. Además, se crearán refuerzos para los alumnos que van mejor en los estudios y tienen más interés. Serán 9,5 millones cada año los próximos tres.

- **Formación profesional.** Se le ofrece a las comunidades 120 millones en los tres años próximos para extender la oferta de FP de grado medio y grado superior, necesario si se quiere aumentar el alumnado en esta etapa. También se pone un presupuesto de 17,5 millones cada año para que en los próximos tres unas 150.000 personas acrediten su experiencia profesional (lo que les convalidaría parte de un título de FP).

- **Idiomas.** La formación de profesores en un idioma extranjero se llevaría 24,8 millones cada año: en programas de formación cofinanciados, más de 18; en intercambios de unos 300 profesores al año, 1,5; y en incremento de profesores nativos y auxiliares de conversación, 2,5. También habrá 6,8 millones al año para estancias de alumnos en el extranjero y programas de inmersión lingüística sin salir de España.

- **Universidades.** Habrá nueve millones anuales para adaptar los doctorados al nuevo esquema europeo, y otros 10 para la internacionalización de las universidades, con objetivos concretos como aumentar la movilidad y atracción de estudiantes y profesores o programas compartidos entre varias universidades.

- **Becas.** El compromiso es incrementar 129 millones de euros las becas en los próximos tres años para mejorar su cuantía, aumentar umbrales para que lleguen a más estudiantes e introducir premios al rendimiento académico.

- **Profesorado.** Se dedicarán 11 millones anuales a la formación docente (otro tanto a poner por las comunidades): para la actualización permanente, el seguimiento de la formación inicial y la innovación educativa.

OPINION. TRIBUNA

NO MEZCLAR TASAS CON BECAS

JULIO CARABAÑA, CATEDRÁTICO DE SOCIOLOGÍA DE LA UNIVERSIDAD COMPLUTENSE DE MADRID

Parece una buena idea, subir las matrículas y aumentar las becas. Parece justo, o igualitario al menos, cobrar más a los ricos para darlo a los pobres. Y parece eficiente, porque con tasas más altas los alumnos estudiarían más, repitiendo menos y acabando antes.

Mejor aún, podrían ser dos buenas ideas, una separada de la otra. Juntas e implicadas, como si dar más becas dependiera de subir las tasas, creo que constituyen una mala política. Ante todo, porque es más justo financiar las becas con cargo a los presupuestos generales, como ahora se hace, que con cargo a una tasa o recargo sobre los demás estudiantes; las becas, como las carreteras, la diplomacia o la dependencia, las debemos financiar todos, no sólo los padres de los estudiantes. También, porque resultarían hartamente enojosas las disputas sobre el nivel administrativo al que manejar los fondos (¿todas las universidades, las de cada autonomía, cada universidad?). Por no mencionar que la propuesta es dudosamente constitucional y, al confundir las tasas con los impuestos, les transfiere los defectos de los impuestos finalistas.

Las políticas de tasas y las políticas de becas deben ser independientes. Las becas deben regirse por el principio de disminuir hasta un cierto nivel (a discutir, pero igual para todos los españoles) los costes materiales de estudiar, incluidos los costes oportunidad. Parece claro que las becas-salario no cubren ahora mismo más que una porción de los salarios perdidos por los estudiantes, y que su cuantía debería aumentarse. Pero siempre con cargo a los presupuestos generales, no a un impuesto o tasa particular. Por su parte, las tasas deben servir para regular el uso general de los servicios públicos y evitar abusos particulares. Deberían subirse si se piensa que hay demasiados universitarios y bajarlas si se cree que hay pocos (teniendo en cuenta que los más afectados no son los más ricos, sino los que están en el límite donde las becas no alcanzan); también, como por lo demás ya se hace, aumentarlas a los repetidores que abusan de la baratura del servicio. Pero, siendo distintas de los impuestos, los ingresos por tasas (o precios públicos) nunca deberían ser un objetivo en sí mismo, sino tan sólo un subproducto de su función reguladora del buen uso de lo público. Y, desde luego, sin conexión con las becas.

[inici](#)